

Alkotmánybíróság

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Tárgy: panasz újbóli előterjesztése a joghatások fenntartása érdekében
(hiányok pótlása dőlt betűvel, vastagon szedve feltüntetve)

Ügyszám: IV/188-1/2020.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/188 - 2/2020
Érkezett:	2020 MÁRC 10. Személyesen
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	8 db du!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Biczó László ügyvéd ( ) mint ( ) mint ( )
( ) mint korábbi I. és II. felperesek ismételten csatolt meghatalmazással igazolt jogi
Székesfehérvári Törvényszék 2019. április 17. napján kelt 26.P.20.225/2018/41.
számú elsőfokú ítélete és a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.166/2019/8/I. szám meghozott másodfokú ítélete
ellen, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése után az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

A hivatkozott ügyben eljáró bírói döntések ellentétesek az Alaptörvénnyel, ennek alapján:

1./ Elsődlegesen indítványozzuk, hogy az Abtv. 27. § a) b) pontjai alapján az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy Székesfehérvári Törvényszék 2019. április 17. napján kelt 26.P.20.225/2018/41. számú elsőfokú ítélete, valamint a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.166/2019/8/I. szám meghozott másodfokú ítélete, mint az ügy érdemében hozott bírói döntés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített **tisztességes eljárásához való jogot**, valamint **ezzel összefüggésben** a 28. Cikket (A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.) sértik, **amiatt, hogy az ügyben eljáró bíróságok az indokolásban kifejtettek szerint a 2006. évi XCVIII. tv. (továbbiakban: Gyftv.) 83/A.§ (7) bekezdésének és a 3. § 41. pontját érdemi döntésük, ítéletük meghozatala során kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibával értelmezték, az ügyre vonatkozó alkalmazandó jogi normát nyilvánvalóan nem vették figyelembe, azt contra legem és contra constitutionem értelmezték, amelynek eredményeként elővásárlási joguk érvényesítésétől őket a bíróság ezen jogalkalmazásával megfosztotta.**

Ennek alapján indítványozzuk, hogy az AB a hivatkozott első és másodfokú bírói ítéleteket semmisítse meg az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján.

██████████-ik közbeiktatásával, utóbbiak számláztak a ██████████ (██████████ ellátásáért), amikor a tárgybeli alperesi gyógyszerértár üzletrésze értékesítésre került ██████████ az adott helyen munkát soha nem végző, gyógyszerész részére. Az indítványozók elővásárlási jogukat a 2006. évi XCVIII. tv. (továbbiakban: Gyftv.) 83/A.§ (7) bekezdésére alapították, amely egy alapvetően háromszintű elővásárlási sorrendet állapít meg. Első helyen a személyi jogos (tulajdoni hányaddal rendelkező) gyógyszerészt, második sorban az adott helyen munkaviszonyban, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban tevékenységet végző gyógyszerészeket (indítványozók jogállása), harmadik körben az egyéb regisztrált gyógyszerészeket (a vevő ide tartozik) illeti meg az elővásárlási jog.

A bíróságok a keresetet elutasították, lényegi érvük az, hogy a Gyftv. 83/A. § (7) bekezdésének **általuk egyedülként helyesnek vélt** értelmezése alapján – a Gyftv. 3.§ 41. pont szerint – az indítványozók a cégeik közbeiktatása okán személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi tevékenységet alperesnél nem, legfeljebb saját az alperessel megbízási szerződésben álló gazdasági társaságuknál láttak el, következésképpen nem volt elővásárlási joguk azon a szinten ahol arra igényt tartottak, azaz a második csoportban a harmadik csoportbeli vevő előtt. Indítványozók tehát ezen érvelés alapján nem az alperesi céggel, hanem saját maguk gazdasági társaságával álltak a Gyftv. 83/A. § (7), 3. § 41. pont szerinti kapcsolatban.

A bírói értelmezés – első és másodfokon végkövetkeztetésében nem, de tartamában némileg eltérő - lényege tehát az, hogy a bírói álláspont szerint kizárólag a közvetlenül személyesen munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló gyógyszerészeket illeti meg második helyen az elővásárlási jog, azonban mivel a gyógyszerészi személyes tevékenységet az adott helyen azok cégeik közbeiktatása révén kvázi közvetett jogviszonyban végezték, ennek okán a törvény által biztosított privilegium őket már nem illeti meg /I.fok.Ít.10.o.(12), II.fok.Ít.9.o. (3)/mert (le nem írt, ki nem mondott de implicite megjelenő) álláspontjuk szerint egyszerre mindkét cégben – saját cégükben és az alperesi gyógyszerértárban is egyszerre nem állhattak közvetlen személyes közreműködői jogviszonyban. **(Ezen értelmezéssel a felek jogát vonja el az elővásárlásra a jogalkotó, úgy, hogy ilyen korlátozó jogértelmezésre őt a jogszabály nem jogosítja fel. Ilyen utaló, értelmező szabály, amely a kettős jogviszony alatt állást kizárná nem létezik. Ezen túl ráadásul egyébbiránt irreleváns a jogértelmezésnél, hogy a saját cégükkel voltak-e bármilyen jogviszonyban az indítványozók, abból a szempontból, hogy az adott gyógyszerértárban effektív tevékenységet láttak el a tárgybeli időben és ez jogviszonyt konstituáló pusztán TÉNY alapozza meg elővásárlási joguk sorrendbeli kedvezőbb helyét.**

A jogszabály kizárólag ennyit – sem többet, sem kevesebbet nem kíván meg az elővásárlási privilegiumát helyezethet. A jogalkalmazó a jogszabály tartalmát nem bővítheti, nem szűkítheti, azt ki nem egészítheti, abból el nem veheti.)

(Indítványozók álláspontja szerint ez i./ egyrészt nem kizárt fogalmilag, azaz ténylegesen és reálisan lehetnek két helyen is paralell párhuzamos módon személyes közreműködők, megbízottak megbízottjai az indítványozók, azaz saját cégükben és a tárgybeli gyógyszerértárban is. Épp a gyógyszerészi képesítési és tevékenységellátási mivoltjuk munka cselekmény elemei azaz a gyógyszerészi személyes közreműködés/tevékenység közös mindkét esetben. Másrészt ii./ ilyen követelményt, vagy kizáró/összeférhetetlenségi kitétel nem ír elő a törvény, abból ilyen nem vezethető le. Az ilyen hivatkozás, bírói döntés, törvényi kitételnek megfelelés számonkérése ítéletben, a kontinentális jogrendszerben tilalmazott bírói alkotta jognak minősül, a törvény céljával ellentétben áll, ebből eredően önkényes meg nem engedett kiterjesztő jogértelmezést valósít meg, amely a contra constitutionem szintet elérő Alaptörvénybe ütköző tisztességtelen jogalkalmazást jelent.)

Az indítványozók kisgyermekes nagycsaládos pályakezdő fiatal gyógyszerészek, az adott gyógyszerértárban személyesen dolgoztak, életük, egzisztenciájukat a jogalkotói célnak megfelelő erre kívánták alapozni, az EMMI tájékoztatása alapján a jogalkotói cél az ők tulajdonhoz, személyes érdekelttséghez való juttatása volt, ehhez képest a fenti értelmezéssel a tárgybeli üzletrész utóbb egy profitorientált üzleti multi konglomerátumhoz került. A bírói jogértelmezés épp **a jogszabály célját, közjó és erkölcs szerinti**

értelmét, indítványozók tisztességes jogalkalmazáshoz való jogát vonta el az önkényes és bíró alkotta jogot teremtő („közvetlen jogviszonyt megkívánó”?) értelmezést alapul vevő határozatával.

A szakaszt implikáló 2013. évi CCXLIV. tv célja a jogalkotói szándék magából a szövegből is nyilvánvaló, ezt támasztotta alá az indítványozók jogértelmezését erősítő, a törvényelőkészítést végző EMMI alapügyben csatolt álláspontja. Indítványozzuk, hogy a T. Bíróság ezt annak okán is vegye figyelembe, hogy az a perben csatolásra került, arra az indítványozók hivatkoztak, a törvényalkotói Minisztériumi, a közjót, az erkölcsöt alapul vevő értelmezést az eljáró bíróságok ismerték, az előttük tudott, ismert volt.

Indítványozók a per megindítása előtt épp azért fordultak a tárgybeli jogszabály jogalkotási előkészítést végző, annak tervezetét megalkotó, a jogszabály célját szem előtt tartó jogértelmezés tisztázása érdekében a Minisztériumhoz, hogy adjon állásfoglalást, indítványozókat megilleti-e az állított elővásárlási jog vagy sem.

A Minisztérium a – ebből a szempontból a végrehajtó és törvényhozó hatalom közötti kapocs – kategorikus választ adott, az indítványozókat megilleti ez a jog, ők a címzettjei, épp őmiattuk, értük, kifejezett nemzetgazdasági társadalmi célból jött létre az adott jogszabály, hogy az ott dolgozó gyógyszerészeket TULAJDONHOZ juttassa.

A törvényt kétségtelenül az Országgyűlés hozta, azonban épp a jogalkotói célt igazolja a Minisztérium indítványozók jogát elismerő és azt igazoló és alátámasztó nyilatkozatuk, ezt éppen a JOGSZABÁLY ÉRTELMEZÉSÉNÉL kell figyelembe venni a jogalkalmazónak, hisz a jogszabály CÉLJÁNAK értelmezésénél nyújthat fogodzót. A bíróság azonban ezzel contra constitutionem jogszabálysértően korlátozó, ezt semmilyen formában figyelembe nem vevő jogértelmezéssel hozta meg döntését.

Az indítványozók álláspontja szerint a döntés sérti az Alaptörvény R) cikk (2), XXVIII. cikk (1), és a 28. cikk rendelkezéseit, a tisztességes eljárás elvét, a jogszabályok céljának a közjónak megfelelő erkölcsös cél alá rendelt bírói jogértelmezés kötelezettségét.

-SSS-

A második pont AB szempontjából rövid lényege, hogy az illeték megállapításánál indítványozók az elsőfokú határozat meghozatala előtt elálltak a magas illetéket megalapozó kártérítési kereseti résztől, azonban az Itv. 41. § (2) bekezdés alapján ez a másodfokú eljárásban is irányadó az Alaptörvényellenes hatályos rendelkezések alapján, úgy, hogy ennek a másodfokú eljárásban már semmi jogi alapja elvileg ekkor már nincs, hiszen az elsőfokú eljárásban az indítványozók kérelmük ezen részétől való elállása a másodfokú erre vonatkozó eljárás illetékkiszabási jogi alapját (a kivetés alapját) ekkorra már elvonta.

Az indítványozók a magas illeték alapját adó kártérítési igényüktől a tárgyalás berekesztését megelőzően elálltak. Ezt követően az ítéletben erről a bíróság már nem is rendelkezhetett volna. A másodfokú bíróságnak pedig ennek okán már semminemű alapja nem kellene, hogy legyen, holott a jelenlegi hatályos jogszabályi rendelkezés Alaptörvénybe ütköző módon ezzel ellentétes.

Amiatt, hogy jelenleg is kötelezettsége a bíróságnak az illeték teljes eredeti benyújtott kereset szerinti másodfokú illeték kiszabása, Alaptörvényellenes állapot áll fenn a tisztességes eljárás Alaptörvényben hivatkozott jogát sérti, tekintettel arra, hogy a fél önrendelkezési jogát vonja el a jogorvoslati eljárást illetően.

-SSS-

I. Az ügy tényállása

Az első fokon eljáró bíróság által megállapított tényállás alapján az I. r. alperes [REDACTED] elnevezése 2018. július 31-ig [REDACTED] - tulajdonosi szerkezete 2016. szeptember 2. napjáig akként alakult, hogy abban [REDACTED] mellett az [REDACTED] - jelenlegi elnevezése [REDACTED] - rendelkeztek tulajdoni illetőséggel.

Az I. r. alperes [REDACTED] által képviselt [REDACTED] 2013. szeptember 30. napján az [REDACTED] [REDACTED] vel megbízási szerződést kötött, amely alapján a [REDACTED] vállalta a gyógyszerészi tevékenység ellátását a megbízó [REDACTED] gyógyszertár [REDACTED] közforgalmú gyógyszertárban.

A szerződés 2.3. pontja szerint a [REDACTED] akként nyilatkozik, hogy a képviseletében, illetve a szerződés teljesítése során gyógyszerészként eljáró [REDACTED] által működtetett [REDACTED] közforgalmú gyógyszertár főállású jogviszonyban foglalkoztatott munkavállalója.

2013. július 1. napján az [REDACTED] és a [REDACTED] között ugyancsak megbízási szerződés jött létre, amelynek keretében a megbízott [REDACTED] gyógyszerész tevékenység ellátását vállalta az [REDACTED] által működtetett [REDACTED] alatti közforgalmú gyógyszertárban. A [REDACTED] képviseletében [REDACTED] felperes járt el.

A [REDACTED] alperes jogelődje, az [REDACTED] 2016. február 23. napján [REDACTED] felhatalmazta arra, hogy a kizárólagos tulajdonát képező, az [REDACTED] törzstőkéjének 74%-át megtestesítő [REDACTED] forintos névértékű üzletrészt pályázati úton értékesítse. Az [REDACTED] közvetett tulajdonosa a [REDACTED] volt, aki a transzparencia és követhetőség biztosítása érdekében a közvetett tulajdonában álló közforgalmú gyógyszertárakat üzemeltető gazdasági társaságban meglévő tulajdonosi részesedésének nyilvános pályázati úton történő értékesítéséről határozott.

Az I. r. alperesi gazdasági társaságot a [REDACTED] működtette és a felperesek értesülve arról, hogy az I. r. alperesi gazdasági társaság törzstőkéjének 74%-át megtestesítő üzletrész értékesítésre fog kerülni, 2015 májusában jelezték a [REDACTED] képviselőjének, hogy az üzletrészt meg szeretnék vásárolni. A [REDACTED]-től azt a tájékoztatást kapták a felperesek, hogy a vételi szándékot tudomásul veszik, az üzletrész értékesítését azonban a [REDACTED] ügyvédi társulás fogja lebonyolítani.

Miután a felpereseknek az értékesítésről további információjuk nem volt, a [REDACTED] fordultak és 2016. december 21. napján jelezték, hogy elővásárlási jogukat érvényesíteni kívánják. Ebben a levélben utaltak arra, hogy már 2015-ben is jelezték érdeklődésüket a [REDACTED] képviselője felé az [REDACTED] üzletrésze vonatkozásában, illetőleg utaltak arra, hogy akkor [REDACTED] forintos ajánlatot tettek. Utaltak arra, hogy értesültek a [REDACTED] által kiírt nyilvános pályázatról, amelynek értelmében a törzstőke 74%-át megtestesítő, [REDACTED] forint névértékű üzletrész értékesítési szándékát tartalmazza. Nehezményezték, hogy semmilyen ajánlatot nem kaptak, elővásárlási joguk ellenére, így ebben a levélben megerősítették, hogy ezzel az elővásárlási joggal élni kívánnak, ajánlatot

[REDACTED]

elfogadó nyilatkozatot tesznek, és csatolták az [REDACTED] ajánlatát, amely [REDACTED] forintos hitelösszegekről szólt.

A [REDACTED] 2017. január 16. napján kelt levelében tájékoztatta a felpereseket, hogy álláspontja szerint a felpereseket elővásárlási jog nem illeti meg, erre tekintettel az elővásárlási jog gyakorlására vonatkozó felhívást nem is juttatta el a felperesek részére.

A Gyftv. vonatkozó rendelkezése szerint:

„83/A. § (7) A közeli hozzátartozók közötti átruházás kivételével, közforgalmú gyógyszerterápiát működtető gazdasági társaság tulajdoni hányadának átruházása esetén - más jogszabályon alapuló elővásárlási jogot megelőzően - az érintett gazdasági társaságban tulajdoni hányaddal rendelkező gyógyszerészt, az érintett gazdasági társaság által működtetett közforgalmú gyógyszerterápiában munkavégzésre irányuló jogviszonnyal rendelkező gyógyszerészt, bármely más, az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásában szereplő gyógyszerészt, az államot - ebben a sorrendben - elővásárlási jog illeti meg

(8) Ha a közforgalmú gyógyszerterápiát működtető gazdasági társaság tulajdoni hányadát a (7) bekezdésben meghatározott elővásárlásra jogosult javára ruházzák át, az elővásárlási jog csak a vevő sorrendben megelőző jogosultakat illeti meg.”

Gyftv. 3. § 41. Munkavégzésre irányuló jogviszony: a munka törvénykönyvéről szóló törvény szerinti munkaviszony, továbbá a személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi társasági tevékenységnek a munkavégzésre irányuló elemei.

Az elsőfokú eljárásban nem vitatottan került megállapításra az, hogy [REDACTED] csupán a harmadik helyen szerepel az elővásárlásra jogosultak sorrendjében, tekintettel arra, hogy Ő egészségügyi dolgozó nyilvántartásában szereplő gyógyszerész.

-SSS-

A bírósági határozatok tényállása rögzíti, hogy az indítványozók „dolgoztak” az adott gazdálkodó szervezetnél, azaz gyógyszerterápiában (jelenléti ívek is csatolásra kerültek), azaz tényszerűen ők adták ki a gyógyszereket, látták el a személyükben a gyógyszerészi foglalkozásból, hivatásból eredő gyógyszerészi feladatokat az adott gyógyszerterápiában. A bíróságok a Gyftv. 83/A.§ (7) szerinti a 3.§ 41. pontban szereplő személyes közreműködési jogukat nem fogadták el (ebből következően második csoportbeli elővásárlási jogosultságukat sem), mivel álláspontjuk szerint „közvetlen” jogviszonyban nem a tárgybeli alperesi gazdálkodó szervezettel (gyógyszerterápiával), hanem a saját [REDACTED] álltak „közvetlen” személyes közreműködéssel járó munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban.

Fenti – alábbiakban szó szerint kiemelten bemutatott – érveléssel ugyanakkor az eljáró bíróságok

i./ egyrészt olyan többlettényállási elemet alkottak, a „közvetlen” személyes közreműködési kötelezettség előíró számonkérésével, amely követelményt a jogszabály nem tartalmaz, azaz a jogalkotói tilalmazott hatáskörbe léptek, jogot alkottak, amelyre az Országgyűlésnek van kizárólag hatásköre emiatt önmagában tisztességtelen a jogértelmezés, illetve az eljárás s nem csak *contra legem*, hanem ezáltal *contra constitutionem* is a döntés lényegi magját adó jogértelmezés. Másrészt ezen felül

[REDACTED]

u./ a jogszabályt – Gyftv. 83/A.§ (7), 3.§ 41. pont – nem annak céljával összhangban értelmezték, Alaptörvénybeli kötelezettségük ellenére figyelmen kívül hagyták a jogszabály célját, azt teljes mértékben negligálták, nevezetesen, hogy az a privilegizált második csoportbeli elővásárlási jogosultságot annak biztosítja, aki az adott gazdálkodó szervezetnél - közvetlenül vagy **közvetve – de a személyes közreműködői végpontot illetően ténylegesen effektíve az adott helyen munkavégzési elemeket magán hordozó reális, valós munkát végez, ő egy privilegizált elővásárlási jogosultságban részesül.**

A jogalkotói célnak megfelelő közvetlen kapcsolatot nem a gazdasági formák és kötelmi struktúrák absztrakciója, hanem az adott gazdálkodó szervezetnél végzett valós tényleges dolgozói minőség, a gyógyszerészeti feladatok prudens módon személyes jelenléttel/személyes közreműködéssel ellátása. Ez magában foglalja a gyógyszerészeti munkával együttjáró felelős döntések meghozatalát, a gyógyszerek kiadását, elkészítését, a helyszínen következményeket vállaló súllyal személyesen közreműködve a gyógyszerész ezeket maga hozza meg, a feladatokat személyesen végzi el. Ezek a személyek éppen az indítványozók voltak a tényállás szerint is.

(Alátámasztja fentieket, hogy az utóbbi vevő [REDACTED] aki semmilyen kapcsolatban nem volt a gazdálkodó szervezettel értelemszerűen hátrább kellett, (volna?), hogy kerüljön az elővásárlási sorrendben mint az indítványozók. A contrarió ebből nem következhet más, mint, hogy a jogalkotói szándék a személyes kapcsolat fennálltára épp ettől előrébb soroltan és eklatánsan elkülönítetten az indítványozóknál állt fenn. Következésképpen nem állhattak egy sorban [REDACTED] hiszen neki a jogalkotói cél által megkívánt személyes kapcsolata nem volt, indítványozóknak pedig volt.)

/1/ Székesfehérvári Tvsz. I.fok

A törvényszék álláspontja szerint a jogszabály helyes értelmezése alapján az elővásárlási jogosultság kizárólag a személyesen munkaviszonyban, vagy munkaviszonyra irányuló egyéb jogviszonyban álló gyógyszerészeket illeti meg az érintett gyógyszerterületet működtető gazdasági társaság üzletrész adásvétele során, a jogalkotói szándék akként színtetizálható, hogy elsősorban a (gazdasági társaságnál dolgozó) gyógyszerészeket kívánta a jogalkotó előnyösebb helyzetbe hozni egy adott üzletrész adásvétel esetén és erre tekintettel követeli meg azt a fajta közvetlen kapcsolatot amelyet a munkaviszony vagy a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony teremt meg az eladással érintett gazdasági társaság és a gyógyszerészek között.

/2/ Győri Ítéltábla /II.fok/

(A Tábla a számos más kérdésben is állást foglalo elsőfokú bíróság döntést bár érdemben helyesnek tartotta, annak jogi érdemi lényegét leredukálta egyetlen jogkérdésre, (megillette-e a feleket a második sorban a jogszabály alapján elővásárlási jog vagy sem) s abban foglalt állást, végkifejletében a törvényszékkel azonosan:)

Az ügyben elsődlegesen eldöntendő jogkérdés az volt hogy a felpereseknek a Gyftv. 83/A. § (7) és (8) bekezdése értelmében - figyelemmel 3.§ 41 pontjára is – volt-e a II.r alperes és a III.r alperes által kötött adásvételi szerződéssel átruházott társasági részesedés (üzletrész) tekintetében elővásárlási joguk a II.r alpereshez képest.

(A tábla összegző lényegi jogkérdésben adott álláspontja a következő:)

Helyes a törvényszék azon megállapítása hogy a felperesek az elővásárlási jogosultak sorrendjét tekintve a Gyftv. 83/A. § (7) bekezdése szerinti harmadik jogosulti csoportba tartoztak, csakúgy, mint a II.r. alperes. Az ítéltábla egyetértett a törvényszéknek a Gyftv. 83/A. § (7) bekezdése és a 3.§ 41.pontja értelmezése körében elfoglalt álláspontjával mely szerint a felperesek akkor minősül nének a II.r. alperest sorrendben megelőző jogosultnak ha magával az értékesítés alatt álló gazdasági társasággal, tehát I.r. alperessel álltak volna munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb

jogviszonyban. Utóbbi körében téves a felperesi fellebbezésnek a Gyftv. 3. § 41. pontja körében - a Munka Törvénykönyvére utalással kifejtett – érvelése. Személyes közreműködés eljáró gazdasági és polgári jogi társasági tevékenységet a felperesek az I.r. alperesnél nem fejtettek ki, legfeljebb a saját - I.r. alperessel megbízási szerződést kötő - gazdasági társaságai keretein belül, azok tagjaként gyakoroltak személyes közreműködéssel járó gazdasági társasági tevékenységet (feltéve ha nem álltak velük munkaviszonyban). A felperesek tehát nem az I.r. alperessel hanem a maguk által képviselt cégekkel álltak a Gyftv. 83/A. § (7) bekezdése és a 3.§ 41.pont szerinti kapcsolatban.

Indítványozói álláspont szerint a fenti álláspont contra legem és contra constitutionem, az alább kifejtettek szerint, Alaptörvénybe ütköző módon a tisztességes eljárás a XXVIII. cikk (1) bekezdését, az önkényes a törvény célját figyelembe nem vétel okán a közjó és az erkölcsös értelmezéssel is ellentétes jogszabálysértő.

-SSS-

Ad. 1./

Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

T) cikk (1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.-

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

-SSS-

23/2018. (XII.28.) AB HATÁROZAT (egyesíti a 3/3015 (II.1) Ab Határozat, és a 20/2017. (VII.18.) AB Határozat AB jogalkalmazási körben kifejtett „teszt”-re vonatkozó álláspontját:

(24) bírői döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27 §) az egyéni jogvédelem mellett és azt erősítőleg az alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény is (3/2015. (II.1.) AB határozat, (továbbiakban Abh1.), Indokolás (18)/. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírői döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmának érvényre juttatása mellett (lásd Abh1), azt is hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság a jogszabály célját az alkotmányosan szükséges mértékben figyelembe vette-e.

(25) Az Alaptörvény 28. cikk szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítani a kell a jogszabály céljának érvényesülését és a bírői döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie. (...)

(26) Az Alaptörvény 28. cikk és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek. (...)

(27) /.../ Az alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljárásból való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte:” elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezete és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását majd pedig- mérlegelés eredményeként- mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjog sérelemre nézve (lásd **20/2017. VII.18.) AB határozat** /Abh2/, indokolás (17), vö. 3102/2017. V.8.) **AB határozat**, Indokolás (18).

Az indítványozók az AB legutóbbi gyakorlatát magukra nézve mindenben a fent kifejtettek szerint irányadónak tekintik, a jogértelmezés lényege, annak esszenciája az indítványozói álláspont szerint a hivatkozott és tárgybeli ügyekben azonos, erre tekintettel annak megfelelő értelmezéssel az indítványban rögzítettek elfogadását kérjük.

Mind az I. r., mind pedig a II. r. felperes személyes és tényleges munkavégzést folytattak az I. r. alperes gazdasági társaságban, ott személyesen közreműködtek munkavégzésük által I. alperes tevékenységében munkavégzésre irányuló jogviszony keretében. Tekintettel arra, hogy felperesek ügyvezetőként saját társaságaikban munkajogviszonnyal rendelkeztek, társaságaik pedig szintén munkavégzésre irányuló jogviszonyban álltak I. alperessel és I. r. alperesnél felperesek személyesen munkát végeztek megállapítható a Gyftv. követelményeinek megfelelő munkavégzésre irányuló jogviszony is, melyet bizonyít az a tény, hogy a megbízási szerződések konkrétan megnevezik felpereseket, mint a szerződéses feladatok ellátására kötelezettek. A személyes munkavégzésre irányuló jogviszony fennálltát bizonyítja az elsőfokú eljárásban már csatolt tevékenységkimutatások is, amelyeket I. r. alperes maradéktalanul elfogadott.

Felperesek álláspontja szerint a fentiekben előadottakra tekintettel őket második helyen illeti meg az elővásárlási jogosultság, szemben a II. r. alperessel. Erre tekintettel a fent hivatkozott kormányrendeletben foglaltak szerint meg kellett volna küldeni felpereseknek az ajánlatot a kormányrendeletben foglaltaknak megfelelően.

A Gyftv. értelmező rendelkezésben foglaltak szerint munkavégzésre irányuló jogviszony a munka törvénykönyvéről szóló törvény szerinti munkaviszony, továbbá a személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi társasági tevékenységnek a munkavégzésre irányuló elemei. Ezzel összhangban a munka törvénykönyvének 34. § (1) bekezdése szerint a munkavállaló az a természetes személy, aki munkaszerződés alapján munkát végez. A személyes és tényleges munkavégzést az érintett gyógszertárban nem vitásan I. és II. r. felperesek végezték, tehát felperesek személyesen közreműködtek munkavégzésük által I. alperes tevékenységében, méghozzá munkavégzésre irányuló jogviszony keretében. Itt kívánjuk megjegyezni, hogy a személyes munkavégzést bizonyítandó, a korábban már csatolt megbízási szerződések konkrétan megnevezik felpereseket, mint a szerződéses feladatok ellátására kötelezettek.

A Gyftv. mind pedig a Munka Törvénykönyvének helyes együttes értelmezése arra enged következtetni, hogy az érintett gazdasági társaságnál személyesen dolgozó gyógyszerészeknek – akik nem vitásan I. r. és II. r. felepresek voltak - kíván elővásárlási jogot biztosítani **függetlenül attól, hogy adott esetben gazdasági társaság közbeiktatásával végzik tevékenységüket.**

Jogszabály olyan kitévelt, miszerint csak „közvetlen” jogviszonyban áll fenn az elővásárlási jog, a jogszabály nem tartalmaz. Ezzel a bíróság egy a jogszabályban nem szereplő többlettényállási és többlettörvényi követelménnyel egészíti ki a jogszabályt, amelyet az nem tartalmaz. ezzel a bíróság a jogalkotó hatáskörét veszi át, és kilép a jogalkalmazó szerepéből.

A Gyftv. 83/A § (7) bekezdése és a 3.§ 41.pontja azt mondja ki, hogy a személyes közreműködést a gazdasági formák értelmezése esetén a munkavégzési elemek vonják a törvényi értelmezési körbe és alapozzák meg az elővásárlási jogot. Ahogyan a törvény kimondott célja, hogy az adott helyen ténylegesen munkát végző – és a jogviszony közvetett, közvetlen, közbeiktatott, közbeiktatlan mivoltjától függetlenül – részesüljön az elővásárlási jogban.

Eltérő bírósági értelmezés esetében hátrányos helyzetbe kerülnének felperesek a többi elővásárlási jogosulttal szemben annak ellenére, hogy tényleges munkavégzést ők végeztek I. r. alperes gazdasági társaságban és ezáltal ez az értelmezés az érintett jogszabály és jogalkotói szándék megkerüléséhez és a jogszabályi előírások kiüresedéséhez vezetne.

A fent megjelölt okok a bírói döntést alaptörvény-ellenessé teszik, erre figyelemmel a rendelkező részben kifejtett indítványt terjesztem elő. Ezúton nyilatkozom, hogy hozzájárulok kérelmem nyilvánosságra hozatalához. Az ügyben más eljárás (perújítás, jogorvoslat a törvényesség érdekében, felülvizsgálat stb.) nincs folyamatban.

Ad. 2./

Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

T) cikk (1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő.

I.

Az alapjogi sérelem rövid tényállása

A panaszosok eredetileg több száz millió Ft kártérítésre is előterjesztettek kereseti kérelmet (keresethalmazat), ám ezen kereseti kérelmi jogcímüktől a tárgyalás berekesztése előtt elálltak. Másodfokon fellebbezést terjesztettek elő, ugyanakkor ekkor már a kártérítést nem érintették – nem is érinthették, mindezek ellenére a másodfokú bíróság az eredetileg benyújtott kereseti kérelem szerint a maximum illetéket állapította meg az Itv. 41. § (2) bekezdése alapján, kiindulva azon a jogszabályt egységesen alkalmazó bírói gyakorlatból, hogy a kereset leszállítása (a kártérítési különálló jogcímtől elállást ekképpen értékelték) az illeték - és ebből fakadóan a jogorvoslati illeték összegét nem érinti, azaz a maximumot kell ekkor is kiszabni.

A panaszosok álláspontja szerint fenti jogalkalmazás sérti *egyrészt*

- a) *a tisztességes bírói eljáráshoz való Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített jogát a panaszosoknak, mivel a fél önrendelkezését korlátozza, és méltánytalan illetékfizetésre kötelezi olyan kérelmek alapján, amely kérelmei a döntés meghozatalakor már nem állnak fenn, amelyek körében döntést a bíróságtól már nem kér, amely kérelmétől már elállt a döntés meghozatala előtt, azt már visszavonta.*

másrészt

- b) *sérti az Alaptörvény XV. cikk. (1) bekezdésében foglalt általános jogegyenlőségi klauzulát, mivel két jól elkülöníthető csoport – azok akik visszavonták a kereseti kérelmüket és azok akik nem – között, annak hátrányára állapít meg ugyanolyan illetékfizetési kötelezettséget, akik közül az egyik ezt a döntést (és később adott esetben jogorvoslatot) már nem kívánja.*

Ez alapján indítványozzuk, hogy az Alaptörvényellenes jogszabály alkalmazása okán a hivatkozott első- és másodfokú döntéseket az AB semmisítse meg a kifejtett okok miatt.

a.)

A hivatkozott jogszabályi rendelkezés a panaszosok önrendelkezési jogát vonja el, a kereset leszállítása és a jogorvoslat tekintetében, hiszen mindkét esetben úgy szab ki rájuk illetéket, hogy ők ezen kereseti -, jogorvoslati kérelmüket visszavonták. A panaszosok álláspontja szerint ha már egyszer elálltak egy kereseti kérelmüktől a felek, illetve értelemszerűen nem is terjeszthetnek elő jogorvoslati kérelmet, akkor érthetetlen, hogy milyen okból kell az eredetileg megállapított alap szerint teljes illetéket megfizetni? Még érthetlenebb, hogy olyan jogorvoslat esetén, ahol a kártérítési jogcím már fel sem merül, nincs ilyen jogorvoslati jogcím előterjesztve, diszkriminatív módon a keresethalmazatot egységként kezelve, nem kellően rendezett módon a már nem létező jogcím összeg alapján szab ki maximális illetéket a bíróság.

Fenti esetben úgy dönt a bíróság a jogorvoslatra vonatkozó illetékről, hogy erre a fél nem terjesztett elő kérelmet, sőt, mivel az elsőfokú döntés előtt ezen kérelmét visszavonta, a másodfokú bíróságnak nem lehetne semmilyen jogalapja, hogy az ezzel össze nem függő jogorvoslati jogcím fellebbezési elbírálásakor, az erre tekintettel kiszabott illetéknél egy másik – már fenn nem álló – jogcímre alapítva írjon elő kötelezettséget a félnek.

A fél önrendelkezési szabadságát korlátozza az Itv. hivatkozott rendelkezése, mivel az elvonja a lehetőséget a félnek, hogy visszavonással, elállással szabadon rendelkezessen kérelméről.

b)

A hivatkozott Itv. szakasz és az azon alapuló bírói gyakorlat azért is Alaptörvényellenes, mert az általános jogegyenlőségi klauzúlát is sérti. Két jól elkülöníthető csoport – azok akik visszavonták a kereseti kérelmüket és azok akik nem – között, annak hátrányára állapít meg többletkötelezettséget, akik közül az egyik ezt a döntést (és később adott esetben jogorvoslatot) már nem kívánja. Ennek ellenére az, aki döntést kér a jogorvoslatra, és aki döntést nem kér már a jogorvoslatra mégis ugyanannyi illetéket fog fizetni. Ez hátrányos megkülönböztetést jelent és sérti a jogegyenlőségi klauzúlát.

Mindezek alapján indítványozzák panaszosok az érintett rendelkezések hivatkozott Alaptörvényellenessége okán a tárgybeli határozatok (első és másodfokú ítélet) megsemmisítését, kifejezetten erre hivatkozással is.

Budapest, 2020. március hó 10.

[Redacted]
képviseli:

DR. BICZÓ LÁSZLÓ ÜGYVÉD
[Redacted]

[Redacted]